

عنوان مقاله:

ذخیره سازی گاز کربن دی اکسید در مخازن نفت و گاز و انجام عملیات EOR از طریق آن

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای گاز، تکنولوژی و توسعه (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فرشاد بتویی - دانشجوی مهندسی نفت با گرایش مهندسی مخازن هیدروکربنی نفت و گاز، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد

وحید سرقینی زاده - دانشجوی مهندسی نفت با گرایش مهندسی بهره برداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد

سیاوش فرهادی - دانشجوی مهندسی نفت با گرایش مهندسی مخازن هیدروکربنی نفت و گاز، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد

خلاصه مقاله:

از ذخیره سازی زیرزمینی می توان به عنوان تکنولوژی با پتانسیل بالا برای ذخیره سازی طولانی مدت دی-اکسیدکربن انتشار یافته از منابع ساکنی مانند نیروگاههای برق سوخت فسیلی نام برد. مخازن نفتی یکی از گزینه هایی است که می تواند برای ذخیره سازی دی اکسید کربن انتخاب شود. دی اکسید کربن تزریق شده به درون مخازن نفتی را می توان به طور موثر به وسیله ی به دام اندازی ساختاری، به دام اندازی رسوبی، به دام اندازی محلول و تبدیل کردن به سنگ معدنی در درون مخازن انبار کرد. ذخیره سازی دی اکسیدکربن نه تنها گازهای گلخانه ای پراکنده شده در جو را کاهش می دهد، بلکه مزایای اقتصادی فراوانی را نیز در پی خواهد داشت. امروزه، راهکار مرسوم در فرآیندهای بازیاب نفت بوسیله ی تزریق دی اکسیدکربن، کاهش میزان دی اکسیدکربن تزریقی نسبت به مقدار نفت تولیدی می باشد. اما از نقطه نظر ذخیره سازی، هدف افزایش مقدار دی اکسیدکربن ذخیره شده می باشد. صنعت نفت سهم مهم و قابل توجهی در توسعه و به اجرا درآمدن پروژههای جمع آوری و ذخیره سازی دی اکسیدکربن (CCS) در آینده و با هدف تثبیت میزان انتشار دی اکسیدکربن در اتمسفر دارد. در این مقاله به بررسی ذخیره سازی گاز دی اکسیدکربن در مخازن نفت و گاز به دلیل وجود مزایایی از قبیل افزایش تولید مواد هیدروکربوری و وجود تاسیسات اولیه ذخیره سازی، پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

دی اکسیدکربن، ذخیره سازی، گرم شدن زمین، گازهای گلخانه ای، مخازن نفت و گاز، EOR

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/244122>

